

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Taberska (spr.)

Protokolant prot. sąd. N. K.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Anny Oszwałdowskiej - Kocur

po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 2015 r.

sprawy **M. G.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Pile

z dnia 3 marca 2015 r. sygn. akt II K 1044/14

1. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 punkt 1 kk wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres lat 3 (trzech) tytułem próby, oddając oskarżonego w okresie próby - na podstawie art. 73 § 1 kk pod dozór kuratora sądowego.

2. W pozostałym zakresie utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.

3. Zwalnia oskarżonego od zwrotu Skarbowi Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze oraz od uiszczenia opłaty za II instancję.

E. T.

UZASADNIENIE

M. G. został oskarżony o to, że:

w dniu 15 listopada 2014 roku w P. na skrzyżowaniu ul. (...) kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki V. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, mając I – 0,42 mg/l, II – 0,38 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, **tj. o czyn z art. 178a § 1 kk**

Sąd Rejonowy w Pile wyrokiem z dnia 3 marca 2015r. sygn. akt II K 1044/14:

I. Oskarżonego **M. G.** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, to jest przestępstwa z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat.

III. Na podstawie art. 50 kk orzekł podanie wyroku do publicznej wiadomości poprzez umieszczenie na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Miasta P. na okres 14 dni.

IV. Na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983r, Nr 49, poz. 223 ze zmian.) zwolnił oskarżonego od obowiązku zwrotu wydatków postępowania i nie wymierzył mu opłaty.

Apelację od powyższego wyroku złożył oskarżony w części dotyczącej orzeczenia o karze i wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez warunkowe zawieszenie wykonania wymierzonej mu kary pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżonego zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności Sąd Odwoławczy podnosi, iż skarżący nie kwestionował poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych i zastosowanej do przypisanego oskarżonemu czynu kwalifikacji prawnej oraz wysokości wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności.

Także Sąd Okręgowy nie dostrzegł podstaw do ingerencji w powyższym zakresie w zaskarżony wyrok (brak przesłanek z art. 439 k.p.k.) i dlatego też rozważania swoje ograniczył tylko do zarzutu apelacji, to jest niezastosowania wobec M. G. instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Zgodnie z art. 53 § 1 k.k. sąd orzekający wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu.

Sąd Odwoławczy podziela stanowisko Sądu Rejonowego, że wymierzona oskarżonemu M. G. kara 3 miesięcy pozbawienia wolności stanowi dla oskarżonego dolegliwość proporcjonalną do stopnia jego zawinienia i okoliczności sprawy, uwzględniającą w należyтым stopniu stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego przestępstwa i stanowić będzie dla niego poważną, aczkolwiek nie nadmierną dolegliwość, w należyтым stopniu uwzględniającą dyrektywy wskazane w ustawie w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej. Skarżący nie kwestionował zresztą wysokości kary pozbawienia wolności a Sąd Okręgowy nie widział potrzeby ingerencji w tym zakresie z urzędu.

Odnosząc się natomiast do treści apelacji, Sąd Okręgowy nie podzielił stanowiska Sądu I instancji, iż w stosunku do oskarżonego nie ma podstaw warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności.

I tak nie ulega wątpliwości, iż oskarżony naruszył trzykrotnie porządek prawny dopuszczając się trzykrotnie przestępstw z art. 178a § 1 kk. Dwa poprzednie wyroku uprawomocniły się po popełnieniu przez oskarżonego przestępstwa w niniejszej sprawie, co istotnie oznacza, że oskarżony lekceważy porządek prawny.

Nie można jednakże zapomnieć, że w poprzednich wyrokach oskarżonemu wymierzono kary ograniczenia wolności i zdaniem Sądu Okręgowego, stosując gradację kar, przy uwzględnieniu faktu, że przed dokonaniem przedmiotowego czynu oskarżony nie był jeszcze karany sędownie, warunkowe zawieszenie wykonania wymierzonej oskarżonemu tym razem kary pozbawienia wolności będzie w pełni sprawiedliwe.

Mając to na uwadze wskazać należy także na takie okoliczności przemawiające na korzyść oskarżonego jak przyznanie się oskarżonego do popełniania zarzucanego mu czynu, wyjaśnienie okoliczności zdarzenia, wyrażenie skruchy – K. 8-9 oraz pozytywną opinię z miejsca pracy, gdzie oskarżony obecnie pracuje w ramach wykonywania kary ograniczenia wolności – K.40.

W tej sytuacji zdaniem Sądu Okręgowego, w niniejszej sprawie zachodziły podstawy do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności. Zgodnie z treścią art. 69 § 1 k.k. wiodącą

przesłanką decydującą o tym czy kara pozbawienia wolności ma być orzeczona w postaci bezwzględnej, czy też z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jest ocena, w jakiej postaci kara ta osiągnie cele wobec sprawcy przestępstwa, a więc rozstrzygnięcie to musi znajdować uzasadnienie w pozytywnej lub negatywnej prognozie kryminologicznej. Istotne znaczenie przy rozstrzygnięciu o możliwości warunkowego zawieszenia wykonania kary ma ocena psychicznego stosunku sprawcy do czynu - w myśl reguły, że im działanie bardziej przemyślane i im więcej miał sprawca swobody wyboru, tym potrzeba orzeczenia kary w bezwzględnej postaci jest bardziej oczywista. Aby możliwe było warunkowe zawieszenie wykonania kary Sąd musi nabrać przekonania, że sprawca nie powróci do przestępstwa i wykonanie wymierzonej kary nie będzie konieczne dla wdrożenia go do przestrzeganego porządku prawnego. Tego rodzaju przekonanie bazować zaś musi na ocenie postawy sprawcy, jego właściwości i warunków osobistych, dotychczasowego sposobu życia oraz zachowania się po popełnieniu przestępstwa.

Badając pod tym kątem postawę oskarżonego Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, że oskarżony, obecnie świadomy faktu, że grozi mu bezwzględna kara pozbawienia wolności za kolejne przestępstwo, oraz z uwagi na wiek, daje rękojmię, iż w przyszłości ponownie nie popełni przestępstwa.

W ocenie Sądu Odwoławczego oskarżony nie jest osobą na tyle zdemoralizowaną, aby tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności skłoniła oskarżonego do refleksji nad własnym życiem i zmiany dotychczasowego postępowania, gdyż cele te można osiągnąć za pomocą łagodniejszych środków. W ocenie Sądu Okręgowego zatem wykonanie wymierzonej kary nie będzie konieczne dla wdrożenia oskarżonego do przestrzeganego porządku prawnego.

Jako podstawę zawieszenia wymierzonej oskarżonym kary pozbawienia wolności Sąd Okręgowy przyjął art. 69 § 1 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. Ustalając okres próby sąd kieruje się przede wszystkim stopniem pewności prognozy kryminologicznej. Im pewniejsza dobra prognoza tym okres próby może być krótszy. W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy uznał, że okres 3 lat próby jest okresem odpowiednim dla zrewidowania pozytywnej prognozy kryminologicznej wobec oskarżonego, biorąc zwłaszcza pod uwagę zastosowany na podstawie art. 73 § 1 kk dozór kuratora sądowego. Dozór powinien zapobiec popełnieniu przez oskarżonego ponownie przestępstwa, jednocześnie będzie pełnił istotną funkcję kontrolną, umożliwiając Sądowi stały wgląd w przebieg okresu próby.

W pozostałym zakresie, tj. odnośnie punktów II i III zaskarżonego wyroku, nie znajdując podstaw do dalszej ingerencji w zaskarżone orzeczenie, Sąd Odwoławczy utrzymał w mocy wyrok Sądu I instancji.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k, z uwagi na zasadę słuszności, albowiem apelacja oskarżonego została uwzględniona, Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego od zwrotu Skarbowi Państwa kosztów sądowych za II instancję

E. T.